

Pressemitteilung
Kiel, 14.04.2005

Pressesprecher Per Dittrich, Tel. (04 31) 988 13 83

SSW im Landtag

Düsternbrooker Weg 70
24105 Kiel

Tel. (04 31) 988 13 80
Fax (04 31) 988 13 82

Norderstraße 74
24939 Flensburg

Tel. (04 61) 144 08 300
Fax (04 61) 155 08 305

E-Mail: landtag@ssw.de

Svar på kritik fra CDUs forbundsmedlem Wolfgang Börnsen

læserindlæg til Flensburg Avis
af Anke Spoorendonk,
formand for SSWs landdagsgruppe

SSW har måttet lægge ryg til mangt og meget i de sidste uger. □ Til påstanden om, at vi ødelægger freden i grænselandet, til mere eller mindre fantasifulde dansk-fjendske paroler, til mordtrusler og andet af samme skuffe.

Ministerpræsidenter fra CDU-regerede forbundslande, politikere, journalister og menige borgere fra hele Tyskland skældte os hæder og ære fra i interviews, i ledere, læserbreve og emails. På den baggrund virker det temmelig mærkeligt, når CDUs regionale forbundsmedlem Wolfgang Börnsen påstår, at SSW har kørt en mediekampagne mod ham og andre kritikere.

De hadefulde reaktioner på vores rolle efter landdagsvalget har vist, at mange udenforstående har svært ved at forstå SSWs særlige status. SSW har godt nok fået lettere adgang til parlamentet, idet spærregrænsen på 5 % ikke gælder for det danske mindretals parti. Men for at få en plads i landdagen skal SSW ved mandatsfordelingen kunne præsentere ligeså mange stemmer

som alle andre partier. Vi skal have ca. 20.000 stemmer for at vinde et mandat. Derfor er SSWs landdagsmedlemmer heller ingen "andenklasses" parlamentarikere, selv om de "kun" har 3,6 % af vælgerne i ryggen. Vore stemmer har samme vægt som alle andre landdagsmedlemmers. Siden den 20. februar er vore mandaters værdi dog atter blevet draget i tvivl.

For mange i flertallet er det ubegribeligt, at mindretallet ved den slags snævre afgørelser skal kunne bestemme over flertallets politiske tarv. De fleste ved slet ikke, at det er "hverdagskost" i Europa, at en regering støtter sig på stemmer fra et af de mere end 100 nationale mindretal, der findes i vores del af verden. - Blot nogle enkelte eksempler: det ungarske mindretal i Rumænien har siddet med i regeringen, tilsvarende gælder for katalanske mindretalspolitikere i Spanien og for det svenske mindretal i Finland. - Og uden sammenligning i øvrigt: Poul Nyrup Rasmussens danske regering blev reddet af et nordatlantisk folketingsmandat fra Færøerne, der var "tungen på vægtskålen" efter folketingsvalget i 1998.

Mindretals deltagelse i politik og regeringsdannelse er også altid et spejl for demokratiets tilstand i det pågældende samfund. Derfor spørger jeg: Hvis alt dette gælder i andre dele af Europa, hvorfor skulle det så ikke kunne gælde her hos os?

Men CDU's Wolfgang Wolfgang Börnsen stiller spørgsmålstejn ved, om vi har en moralsk ret til at blande os i flertallets politik "og dertil misbruger han SSWs historie. Börnsen påstår, at SSWs ledelse efter landdagsvalget 2005 har brudt med partiets principper. SSW har altid forholdt sig "neutralt" til overordnede politiske spørgsmål, der ikke har nogen direkte forbindelse til mindretalspolitikken, påstår han. Det er en lodret løgn.

SSW har altid blandet sig i landspolitikken og ikke begrænset sit virke til mindretalspolitik i snæver forstand. Vi i det danske mindretal er berørt af alle politiske forhold; vores politik kan derfor heller ikke kun handle om mindretalsrettigheder eller om tilskud til de danske institutioner og foreninger i Sydslesvig. Vi er borgere i Slesvig-Holsten og har rod i regionen. Derfor har vi en afgørende politisk interesse i at forbedre de almene levevilkår i det samfund, vi er en del af. Intet parti "heller ikke CDU" har hidtil stillet spørgsmålstejn ved, at SSWs landdagsmedlemmer i parlamentet har taget stilling til alle samfundsrelevante spørgsmål - og at de har "lagt deres lodder i vægtskålen", når der skulle stemmes.

SSW har altid søgt indflydelse, hvor det har været muligt. Dette gælder selvfølgelig også for spørgsmål af magtpolitisk karakter. I løbet af de sidste årtier har flere CDU-ministerpræsidenter været parate til at indgå et regeringssamarbejde med vore landdagsmedlemmer, selv om SSW på

daværende tidspunkt repræsenterede langt færre vælgere end i dag.

Men Wolfgang Börnsen påstår alligevel, at SSW hidtil har holdt sig til princippet om ikke at støtte eller vælte nogen regering. "Dette har været SSWs credo i 50 år og er blevet bekræftet af SSWs landsmøder", skriver han. Men dette credo har kun spillet en rolle på SSWs landsmøde en enkelt gang, nemlig efter landdagsvalget i 1962. Dengang kunne vores landdagsmedlem Berthold Bahnsen være blevet "tungen på vægtskålen", hvis FDP havde besluttet sig for at afløse CDU-regeringen sammen med SPD og SSW. FDP havde før valget dog tydeligt tilkendegivet, at man ville danne regering med CDU. I denne situation besluttede SSWs landsmøde ikke at støtte FDPs vaklen, fordi man ikke ville være med til at bedrage vælgerne, som man sagde.

Ved alle andre landdagsvalg, som Wolfgang Börnsen nævner har SSW haft en anden holdning. Forud for landdagsvalget 1979 besluttede et ekstraordinært SSW-landsmøde udtrykkeligt, at man ikke ville være neutral, hvis det kom an på SSWs stemme. Og mange vil kunne huske, hvordan Karl Otto Meyer viste sine meningers mod efter Barschel-affæren. Men Wolfgang Börnsen påstår altså stivnakket, at Karl Otto efter 1987-valget valgte en neutral kurs og kun ville gøre sin indflydelse gældende i mindretalspolitiske spørgsmål. Også her fortolker CDUs forbundsdagsmedlem SSWs historie efter forgodtbefindende.

Hvis vi efter landdagsvalget den 20. februar havde fulgt Wolfgang Börnsens påbud om neutralitet, så skulle SSW have forholdt sig passivt i landdagen frem til år 2010. Og det var netop det, Börnsens parti forventede af os. I sonderingssamtalerne med CDU tilbød Peter-Harry Carstensen SSW en "neutral" rolle: Vi skulle undlade at stemme, når en politisk beslutning gik imod partiets grundholdninger "for dermed at sikre CDU og FDP et stabilt flertal. Dette "tilbud" kunne vi dog ikke tage imod. For dermed havde vi på forhånd accepteret CDU/FDPs regeringspolitik for de næste fem år - uden selv at søge politisk indflydelse.

Hvis vi havde valgt at gå denne "neutrale" vej, så havde vi holdt vore egne 51.920 vælgere for nar og smidt 3,6 % af stemmerne fra den 20. februar i papirkurven. Med andre ord: vi kunne ligeså godt beslutte at blive hjemme i hele valgperioden. Men vores vælgere er borgere i dette land og betaler deres skat her. Derfor har de krav på, at deres stemmer tælles med, når regeringen dannes og politiske beslutninger træffes. Vi havde altså intet alternativ til at spille en aktiv politisk rolle.

Mindretalsordningerne i det dansk-tyske grænseland bliver af politikere nord og syd for grænsen gerne fremhævet som forbillede for mindretalspolitikken

i Europa. Fritagelsen for spærregrænsen er et element i disse ordninger. Den skal sikre, at flertal og mindretal kan tale og samarbejde på øjenhøjde med hinanden. Men desværre ser det ud som om vore progressive mindretalsordninger for Wolfgang Børnsen kun gælder i godt vejr.

Når vi ikke har afgørende indflydelse, så er vores mandater fuldtgyldige. Men når SSWs landdagsmedlemmer står i vejen for andres magtpolitiske ambitioner, så har vi værsgo at tie stille. Det er den desillusionerende konklusion man kan drage af Børnsens ytringer her i 50-året for København-Bonn-erklæringerne.

